

वेदो होता सुक्सुवमध्वरुराज्यस्थालीमग्नीदादाय ॥ २२ ॥ १) ॥ षष्ठी क-
ण्डिका ॥ ६ ॥

अथ पद्धतिः ॥

ततो जुहुमादाय वसुभ्यस्त्वेति (२.१६) मध्यमं परिधिं जुह्वा अनक्ति रुद्रेभ्य-
स्त्वेति दक्षिणम् आदित्येभ्यस्त्वेत्युत्तरम् . ततो जुहुं प्रस्तरादुत्तरतः सादयति
न प्रस्तरे . ततः प्रथमं परिधिमालभ्याश्राव्येषिता दैव्या होतार इति प्रैषं हो-
तारं प्रत्याह । ततः संज्ञानाथामिति (२.१६) सपवित्रं प्रस्तरमादाय विधृती यतः
प्रदेशादृहीति तत्रैव निधाय व्यत्तु वय इति (२.१६) प्रस्तरस्याग्रं जुह्वामनक्ति
मध्यमुपभृति मूलं ध्रुवायाम् ते तेनैव मन्त्रेणानक्ति . ततः स्फ्यं गृहीत्वा प्र-
स्तरं सुचो दक्षिणेनानीय नीचैर्भूमिलग्रमिव होमार्थमाहवनीयं प्रति कुरति म-
रुतां पृषतीरिति मन्त्रेण (२.१६) . ततः प्रस्तरादेकं तृणं पृथगादाय सूक्तवाकान्ते
जुह्वा प्रस्तरं प्रागग्रमुदगग्रं वा जुहुयात् तं प्राञ्चमनुसमस्यति अथोऽउदञ्चमि-
त्युभयथा श्रुतेः (१.८.३.१८) . तत्र इदमग्नये सोमायाग्नयेऽग्नीषोमाभ्यामग्नीषोमाभ्यां
देवेभ्य आज्यपेभ्योऽग्नये होत्रायेति त्यागः . ततो हुतं प्रस्तरमध्वरुरङ्गुलीभिरग्नौ
प्रेरयेत् । यजमानः प्रोषितश्चेत् सूक्तवाकान्तेऽध्वरुर्हस्तेनैव यजमानभागमाहवनीये
जुहुयात् इदं ज्ञातवेदसऽइति त्यागः । ततोऽग्नीदनुप्रकुरेत्यध्वरुं प्रति ब्रूयात् .
ततोऽध्वरुः प्रस्तरादृहीतं तृणमग्रावनुप्रकृत्य चक्षुष्या इत्यात्मानमालभते (२.१६)
उदकस्पर्शः । ततोऽग्नीत्संवदस्वेत्याह . अगानग्नीदित्यध्वरुः . अगन्नित्यग्नीत् .
आश्वयेत्यध्वरुः . श्रौषडित्यग्नीत् . स्वगा दैव्येत्यध्वरुः । ततोऽध्वरुः यं परिधिमिति
(२.१७) प्रथमं परिधिं हस्तेनैवानुप्रकुरति दक्षिणोत्तरौ परिधीऽअग्नेः प्रियमि-
त्यनुप्रकुरति (२.१७) । ततो जुहुपभृतावादाय सऽस्रवभागा इति (२.१८) संस्रवा-
नुभाभ्यां सुग्भ्यां जुहोति इदं विश्वेभ्यो देवेभ्य इति त्यागः । ततो घृताची स्थो
धुर्याविति (२.१९) मन्त्रेण सुचौ अनसो धुरि निदधाति अनडुहोर्योजनस्थाने य-

१) Mahād. closes the sixth kaṇḍikā by the beginning sūtra of the seventh: but
१.२.३.४. agree in breaking off here, and in the paddhati the contents of this sūtra
are given in the seventh kaṇḍikā.